

Szent István I. vértanú ünnepe

Kedves Keresztény Testvéreim. Tegnap kisgyermek mosolygott ránk a jászolból, ma pedig az Úr kemény beszédét halljuk a prófétagyilkosság miatt. Tegnap az öröm kifejezőjeként hófehér ruhába öltözött a pap a szentmiséhez, ma a vértanúság piros rózsái nyílnak a miséző pap ruháján. Tegnap örömmel hirdették az angyalok: Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarátú embereknek, ma az angyali csengők csilingelésén túl egy haldokló férfi hörgő sóhaját halljuk. Tegnap megjelent közöttünk a szeretet földre szállt Istene, ma pedig a szeretet szolgája hallatja megbocsátó szavait ádáz gyilkosaival szemben: Úr Jézus, ne tulajdonítsd ezt bűnül nekik.

Ma Krisztus első vértanúját ünnepeljük és benne az Isten iránt való hűséget és hőlelkűséget, az ellenségszeretetet és megbocsátást. Ma annak emlékét üljük, aki elsőnek értette meg Mesterének, a betlehemi Kisdednek tanítását: Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, nem lehet a tanítvány nagyobb Mesterénél.

Az egyház tudatosan tette Szt. István vértanú ünnepét a legközelebbi napra Krisztus születésének napjához, egymás mellé tűzte a betlehemi hófehér liliumot a vértanúság vérszínű piros rózsájával, hogy kifejezze, öröm és szenvedés, élet és halál szépen megférnek egymás mellett. Így értjük meg igazán Krisztus szavait: boldogok vagytok, amikor miattam szidalmaznak és üldöznek titeket és hazudozva minden rosszat fognak rátok. Örüljete és ujjongjatek: mert nagy lesz a ti jutalmatok a mennyben. Hiszen így üldözték előttem a prófétákat is.

Kőröstarján, 1964. december 26.